СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 287. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, середа, 10-го грудня 1947. No. 287. JERSEY CITY and NEW YORK, Wednesday, December 10, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ДОГОВІР ПРО ОБОРОНУ АМЕРИК РАТИФІКОВАНИЙ СЕНАТОМ

Вашингтон, 9 грудня. — Сенат одобрив Міжамериканський договір для оборони Америк на випадок, коли б хтось з закордону напав на одну лише американську республику. При голосуванні 72 сенатори заявилися за договір, а лише сен. Миликен голосував проти. Він виявив своє негодування на договір тому, що в ньому нема ясно сказане, що це таке „агресія". Договір передбачує потребу двох третин голосів усіх держав для спонукання солідарного оборонного виступу, при чому нема вета. — Договір про оборону був складений на Міжамериканській конференції в Ріо де Жанейро і підписаний 2 вересня. Досі ратифікували цей договір Мексик і Домінікальна республика.

КОМУНІСТИ ПІДТРИМАЮТЬ ВОЛЕСА ПРИ НАСТУПНИХ ВИБОРАХ.

Ню Йорк. — Вилйем Фостер, краєвий предсідник Комуністичної партії заявив, що його партія підтримає Генрія Волеса як кандидата третьої політичної партії при виборах на президента в наступному році. Фостер сказав це у промові на вічу в Мангетен Сентер, скликанім з нагоди століття „Комуністичного Маніфесту". Фостер передбачує створення третьої партії як конечности для втримання миру між Америкою й Советами. Як гасло для передвиборчої кампанії мали б виставити комуністи „скинення імперіялізму Вол Стіту" і поразку теперішньої закордонної політики Злучених Держав.

ПОСТУП У ПІДГОТОВІ НАГЛОЇ ДОПОМОГИ В ПАЛАТІ.

Вашинґтон. — Заки прийшло до остаточного голосування в повній палаті репрезентатів над негайною допомогою для Західної Европи, появилися різні поправки. Деякі з них домагалися зменшення допомоги з пропонованих урядом $597,000,000 до $300,000,000, інші домагалися негайної висилки до Европи лише таких продуктів, яких Америка має повно. Обі поправки перепали при голосуванні.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗНІС ПРИСУД „БІЛОГО СУДУ" НАД НІГРОМ.

Вашинґтон. — Верховний Суд Злучених Держав одноголосно зніс присуд смерти, виданий над нігром лавою присяжних суддів у стейті Мисисипі, складеною з білих людей, з виключениям чорних. Верховний Суд видав рішення, що стейт не може виключати нігрів від участи в судейській лаві, отже розправа мусить бути переведена наново перед безсторонною лавою присяжних.

РУЗВЕЛТ ЗАПРОТОРИВ АМЕРИКАНСЬКОГО ДИПЛОМАТА.

Ню Йорк. — На зібранні Колоніяльних Жінок Америки в їхньому клюбі розповідав бувший губернатор Пенсилвенії Джордж Г. Ирлі свої досвіди з президентом Френклином Д. Рузвелтом з кінцем війни і виявив, що завдяки Рузвелтові його запроторила команда фльоти „на політичне заслання" до Південного Пасифіку. Це було можливе тому, що Ирлі був в службі фльоти як командир, хоч водночас президент Рузвелт уживав його для дипльоматичної місії до Туреччини в рр. 1933-1945. Тоді Ирлі з власного досвіду переконався, як то Росія обманює Алїянтів і веде проти них пропаганду і про ці досвіди повідомив Рузвелта. Коли Ирлі повернувся в Америку з дипломатичної місії і хотів побачитися з Рузвелтом, цей його не прийняв. Тоді Ирлі написав до Рузвелта лист з погрозою, що оприлюднить свої спостереження. Рузвелт заборонив йому це зробити і написав про це листа, який Ирлі дав перечитати на зібранні Колоніяльних Жінок. Незабаром після того команда фльоти вислала Ирлія кораблем на остров Самоа, де він перебував аж до смерти Рузвелта. Ніщо не поміг його апель до секретаря Форестала і аж лист до президента Трумана повернув йому свободу.

140,000,000 НА ПОПРАВУ ШКІЛЬНИЦТВА В НЮ ЙОРКУ.

Ню Йорк. — Товариство Прилюдної Освіти оприлюднило критику теперішніх відносин у шкільній системі міста Ню Йорку і склало плян його реформи. Щоб довести хоч як-так до нормального стану у прилюднім шкільництві, на це потрібно зорганізувати 9,000 додаткових клас для шкільної молоді і покликати 10,000 нових учителів. Товариство твердить, що нюйорська шкільна дітвора виказує недостачі в науці внаслідок недостач учителів і відповідного числа клас.

РОБОТИ ДЛЯ ВІДПРАВЛЕНИХ ВІЙСЬКОВИХ РОБІТНИКІВ.

Вашинґтон. — При чистці різних тайних військових робіт з непевних елементів серед робітників, уряд подбав, щоб відправлені дістали працю при приватних підприємствах.

Понад 50 бувших вояків У. П. А. в Австрії потребують допомоги

До кількох сотень вояків Української Повстанської Армії, що в останніх тижнях пробилися з України в Західну Европу і тепер перебувають в Німеччині, долучується ще понад 50 їх товаришів зброї, що перебувають на терені Австрії. В останньому часі — як уже повідомлялося — заіснували обставини, що велика частина цих нових українських скитальників здана виключно на допомогу українського громадянства, головно американських українців. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет через свого представника в Европі, адв. Романа Смука, робить всі можливі заходи, щоб усіх їх забезпечити найконечнішим, головно харчами, медикаментами та одягом. Треба сподіватись, що наш американсько-український загал і в майбутньому дасть найбільшу допомогу тим, що не жаліли свого життя і крови для України.

РОЗСЕЛЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ ВІДКЛАДАЄТЬСЯ З ПРИЧИНИ НЕДОСТАЧІ ФОНДІВ.

Бостон, 8. грудня. — Коли б так придбано фонди, то розселення скитальників, які тепер проживають в числі біля одного мільйона душ в різних таборах в Европі, на середньому Сході і на Далекому Сході, можна б було перевести впродовж 3—5 літ — таке пише Ернст С. Писко в щоденнику Крищіен Геральд. Він покликається на опінію між членами Підготовчої Комісії Міжнародної Організації для Скитальників (ІРО). Вони кажуть, що ніхто не знає, звідки можна буде роздобути такі фонди. Число утримуваних по таборах ІРО зросло, а фонди зменшилися. Тому між інтернованими по таборах запанувала тепер велика нужда, особливо в Австрії, де держава перебрала на себе постачання фондів на утримання зденпласованих осіб. Найновіші обчислення виказують, що півтора мільйона скитальників потребує допомоги, а між ними повний мільйон став нерозвязаною проблемою. Ледви пів мільйона має які-такі вигляди на прожиток, а положення інших безвихідне. — Скитальники поділені тепер на три групи, а в найгіршім положенні находиться ця група, яка не хоче або не може вернутися до рідного краю. Між ними панує такий голод, що вони насилу вертаються до свого краю. За обрахунками ІРО впродовж місяців липня й серпня було 14,000 репатріянтів, а до кінця року це число зросте до 36,000.

ПОЛІЦІЙНІ МЕТОДИ РУМУНІЇ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ ДИПЛЬОМАТІВ

Вашингтон. — Сен. Вилйем Новленд з Каліфорнії обвинуватив диктаторський румунський уряд в уживанні поліційних метод у поведінці супроти американських дипломатів. Він виявив, що румунська поліція перешукує доми урядовців американської амбасади, а в однім випадку румунська поліція наставила дула револьверів до членів американської амбасади, як вони їхали автом С. Воґема Ферґусона, секретаря амбасади. Його самого завела поліція до міністерства торгівлі і затримала там 20 минут. Хоч американський посол протестував проти цього, то це не помогло.

Боротьба за Святу Землю продовжається

Британія хоче позбутися Палестини вже в травні.

Єрусалим, 8. грудня. — Боротьба між жидами і арабами за Палестину, викликана безпосередньо рішенням Загального Зібрння О.Д. про поділ країни на жидівську і арабську держави, продовжується та радикалізується з кожним днем. Сьогодні ввечорі прийшло до кривавого зудару між жидами і арабами головно на кордоні між жидівським Тель Авів і арабською Яффою. Араби почали підпалювати жидівські доми, серед жидів витворилася паніка і вони почали втікати до Тель Авів, думаючи, що це почався генеральний арабський наступ. Сьогоднішній білянс арабсько-жидівської боротьби за Святу Землю виносить вбитими 14 жидів, 3 арабів і 2 британських вояків. Згідно з повідомленням Асошіейтед Прес з Каїро, Арабська Ліґа подала сьогодні ввечорі, що вона робить „безпосередні заходи" для військової та іншої акції, щоб не допустити до виконання рішення Асамблеї О.Д. щодо поділу Палестини. Побоюються дальших комплікацій. Ця сама пресова агенція повідомляє з Лондону, що британський уряд звернувся до О.О.Д. з пропозицією закінчити свій мандат над Палестиною вже 15-го травня найблищого року, задержуючи до вересня тільки право евакуації своїх військ. Арабська і жидівська держави в Палестині мали б бути проголошені два тижні після закінчення британського мандату і тоді Британія відмовляється від будь-якої відповідальности за положення в країні.

СОВЄТИ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЗАМАХ НА АВСТРІЮ.

Відень, 8. грудня. — Рівночасно з нарадами закордонних міністрів в Лондоні, на яких Совєти всіляко саботують розмови щодо мирового договору з Австрією, останні події в цій країні вказували б, що Росія рішена включити Австрію в „словянський бльок", як це вже зроблено з іншими східними і південно-східними европейськими країнами, теж зі „словянською" Мадярщиною. Звертається увагу насамперед на нагле „зникнення" з Відня минулої пятниці ввечорі Павла Качера, урядового інженера, що мав виїхати до Женеви на міжевропейську конференцію в справі вантажних вагонів. Діло в тому, що большевики поконфіскували австрійські вагони як „воєнну добичу" і тепер відпродують їх назад Австрії. Дальшою ознакою совєтських замірів щодо Австрії вважається теж заборону вивозу сирівців зі совєтської зони в не-совєтські, як теж щораз більший натиск на місцеві австрійські уряди, головно намагання опанувати поліцію.

РОСІЙСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ СИДІР КОВПАК В ІТАЛІЇ.

Рим, 8. грудня. — З пресових повідомлень виходить, що „двічі герой" Совєтського Союзу, ген. майор Сидір А. Ковпак взяв участь в першому конгресі італійських комуністичних партизанів. На пресовій конференції він заявив, що большевицькі партизани всіх країн повинні обєднатися, бо події в Греції переконують, що для них ще є „багато роботи".

„ПРАВДА" СТРАШИТЬ ВІЙНОЮ.

Москва, 8. грудня. — Большевицька партійна „Правда" сьогодні пише, що встановлення західно-німецького уряду як „військової і політичної бази американського імперіялізму", що передбачується на випадок розбиття лондонської конференції Ради закордонних міністрів, привело б до нової війни. В дальшому „Правда" твердить, що цего, власне, бажають собі „американські капіталісти", що „заробили на першій і другій світових війнах і тепер мріють ще про третю".

НІМЕЦЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ЗЛОЧИН ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИМ СУДОМ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 8. грудня. — Перед американським військовим трибуналом, очолюваним полк. Львом Свободою, почався сьогодні процес проти керівників німецьких заводів „Асканія", що нарушили договірні постанови та виробляли для Совєтів воєнний матеріял. Їм грозить конфіската майна і судовий вирок аж до кари смерти вкилючно.

В ЖОВТНІ ПЕРЕСЕЛЕНО 19,899 СКИТАЛЬНИКІВ.

Женева, Швайцарія, 8. грудня. — Підготовча Комісія Міжнародної Організації для Збігців (ІРО) сьогодні повідомила, що під її наглядом в місяці жовтні переселено з таборів загальну кількість 19,899 скитальників різних національностей. При цій нагоді стверджується, що в західну Европу продовжують переходити політичні збігці з опанованих Совєтами країн.

МОЛОТОВ ДОМАГАЄТЬСЯ ГОЛОСУ В СПРАВАХ РУРЩИНИ

Лондон, 8 грудня. — На конференції Ради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав совєтський міністер Молотов видвигнув сьогодні новий плян щодо Німеччини, домагаючись однакового голосу з правом „вета" всіх чотирьох союзників в заряді Рурщини, а дальше, скасовання господарської злуки американської і британської окупаційних зон та повторюючи старе домагання 10,000,000,000 долярів воєнного відшкодовання. Досі в справах Рурщини Совєти не мали нічого до говорення, подібно як західним союзникам не признавано права голосу в справах совєтської зони. Видвигаючи нові домагання, Молотов з черги повторював закиди й обвинувачення, мовляв Америка та Британія не додержуються Потсдамського договору. Міністри рішили продовжувати наради в справі одної британської і одної совєтської пропозиції. Проте, нові домагання Молотова ще збільшили безнадійність щодо можливостей висліду конференції та закріпили переконання, що й ця конференція закінчиться нічим і що вона вже готова бути остання.

ЗАЛОМАННЯ СТРАЙКУ В ПАРИЖІ.

Французький уряд ставить ультимат прафесійним спілкам.

Париж, 8 грудня. — Заповіджений опанованою комуністами Генеральною Конфедерацією Праці страйк робітників міського транспорту та інших установ загального користування повністю заломився, бо робітники в більшості не послухали заклику і продовжують працювати. Уряд премієра Шумана, маючи надані йому Асамблеєю законні повновласті, поставив сьогодні ультимат страйкарам, даючи їм 48 годин до надуми та до повороту до праці. Ті, що вернуться до праці одержать вирівнання збільшених коштів прожитку та договорені вже полекші. Хто продовжуватиме страйк, той буде позбавлений всіх полекш і до нього застосується постанови нового протистрайкового закону. Багато робітників вже вернулися до праці, хоча комуністи ведуть дальше посилену страйкову акцію.

ПАПА ВЗИВАЄ МОЛОДЬ ДО ЄДНОСТИ

Рим, 8 грудня. — Папа Пій звернувся сьогодні до молоді всього світу зі закликом до єдности в обороні християнських прінціпів, виявляючи велике занепокоєння і турботу поширюванням серед молоді екстремістичних ідей. Пошанування божих законів та службу батьківщині Папа вважає головними чеснотами молоді.

ПОЛОЖЕННЯ В ІТАЛІЇ НОРМАЛІЗУЄТЬСЯ.

Рим, 8 грудня. — Захитане комуністичними страйками внутрішнє положення в Італії починає повільно вертатися до нормального стану. Генеральний страйк в Римі був відкликаний після того, як уряд погодився на домагання робітників щодо допомоги безробітним. 20,000 комуністичних партизанів, що взяли участь в недавному поході в Римі, теж непомітно відїхали зі столиці і в цілій країні привертаються нормальні відносини, хоча вони ще далекі від стабілізації.

ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ 40 РОКІВ НА ТРОНІ.

Стокгольм, 8 грудня. — Король Швеції Ґустав V. обходив сьогодні 40-ову річницю свого вступлення на королівський престіл. Це перший раз в історії країни трапилось, що один володар керував державою так довгий час. Королеві тепер 90 років.

ЗВОРОТ НА ПРАВО У ФІНЛЯНДІЇ.

Гельсінки, 8 ґрудня. — Тимчасовий підрахунок фінських виборів до міських і сільських рад виказує, що фінці, не зважаючи на совєтський „протекторат", відвертаються від комунізму. В загальному комуністи втратили понад 300 дотеперішніх місць і їх здобули переважно соціяльні демократи.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ-МАДЯРСЬКИЙ ДОГОВІР.

Будапешт, Мадярщина, 8 грудня. — Після недавного підписання договору приязні і спільної „оборони" між Югославією і Болгарією, Тіто приїхав тепер до столиці Мадярщини, щоб і з цею країною так само „договоритись" та включити її формально в балканський совєтський союз.

НІМЕЦЬКИЙ „КОРОЛЬ КАНОНІВ" ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИМ СУДОМ.

Нюрнберг, Німеччина, 8 грудня. — Перед очолюваним ген. Т. Тейлором американським військовим трибуналом почався тут сьогодні в Палаті Справедливости політичний процес проти відомого німецького фабриканта зброї Альфреда Круппа та його співробітників. Заводи Круппа були головним доставцем німецької зброї в двох світових війнах. Крупп потягнений до відповідальности за воєнні злочини.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1 50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЯКБИ БУЛИ ЧЕСНІ ЗІ СОБОЮ І СВІТОМ . . .

Секретар стейту Маршал пробував промовити до сумління і розуму тих, що беруть тепер участь в нарадах Ради Закордонних Міністрів в Лондоні. Він заявив просто й ясно, що вина за трагедію в Европі, через яку терплять сотні мільйонів людей, спадає на Аліянтів. "Будьмо чесні зі собою і світом" та признаймось до цього, казав Маршал, взиваючи учасників нарад перестати балакати, а братись до діла.

Легко догадатись, що ці слова були звернені в бік Советів. Ними хотів Маршал змусити советського міністра закордонних справ Молотова до „реальних" пропозицій у справі Німеччини, бо ця справа, якої полагоду постійно відволікається, стала тепер першою точкою програми і невідкладною, коли іде про становище Злучених Держав, Британії та Франції. Одні тільки Совети намагаються ще й тепер цю справу саботувати і відволікати. З одного боку домагаються додаткового відшкодування від Німеччини в сумі 10 більйонів, яких вона не є спроможна дати, а з другого ведуть таку пропаганду, з якої виходило б, що Совети ратують Німеччину, та що вони одинокі є за її обєднанням і економічним піднесенням, проти чого є одначе Америка, яка хоче Німеччину поневолювати й економічно визискувати. Таке виходить з цього, що повторяє раз-у-раз Молотов, що розголошує советське радіо.

Відповідаючи на таку тактику Маршал заявив, що він навіть не припускає, щоб Молотов вірив в те, що він говорить та візвав його представити реальний плян, що далі робити з Німеччиною.

Злучені Держави та Британія мають свій плян і настоюють, щоб не виголошувати промов на вітер, а перейти до „реальної ділянки". Це одначе для Советів ще далі дуже невигідне, бо вони надіються, що теперішній хаос і нужда в Німеччині та комуністичні страйкові розрухи в Франції та Італії скріпляють їхнє становище, а незабаром ще більше скріплять.

Злучені Держави, згідно з тим, що заявив Маршал, є за один уряд для цілої Німеччини і то дійсний уряд, який вийшов би з волі німецького народу і міг діяти без вмішування посторонніх чинників за винятком цеї міжнародньої контролі, яку Аліянти одногідно наставляють, а яка мала б забезпечити Европу перед евентуальною новою німецькою агресією. Совети є теж за централізацію й одну Німеччину, але комуністичну. Вони переконані, що до цього мусить дійти, а як Німеччина стане комуністичною, то немає сумніву, що те саме станеться в Франції та Італії, чи взагалі в решті не-комуністичної Европи. Це советський розрахунок, тому вони раді б далі зволікати, тому вони ломили досі міжнародні зобовязання і противились намаганням Злучених Держав і Британії в справі політичного та економічного обєднання Німеччини, що є конечним не тільки для самої Німеччини, але й для добра цілої Европи.

Виходить на таке, що коли б Совети та противна сторона хотіли бути чесними зі собою і світом, як цього вимагає Маршал, то мусіли б у таких обставинах просто й щиро заявити, що згода між ними не можлива, бо одна сторона змагає до одного, а друга до чогось зовсім іншого.

Зміна в американській торговельній політиці

Перед місяцем оприлюднено з Вашингтону, що Америка знизила мито на ввіз заграничних товарів майже до половини. Водночас було сказано, що нова митна тарифа Америки, заключена з закордонними державами, буде дуже корисна для Америки.

Пересічний громадянин якось не звернув уваги на цю оповістку, ба навіть і щоденна преса над нею глибше не застановлялася. А чейже це не була мала справа, коли несподівано прийшло до небувалої знижки мита на товари, спроваджувані зі закордону.

У минулому кожна держава змагала до цього, щоб ввозити сирівці з чужих країн, переробляти їх у себе дома, а потім вивозити готові продукти на закордонний ринок. Підстава такої політики опиралася на тому, що домашні фабрики, перероблюючи закордонний сирівець, давали повно заробітків своему населенні, а зате діставали зі закордону гроші за готові вироби. Тому так пильно слідили знавці так званий вимінний буджет держави: Коли вивіз товарів за кордон був більший від ввозу, тоді говорено, що держава сильно стоїть економічно. І навпаки: Коли ввіз товарів був менший від вивозу, говорено, що держава стоїть лихо під економічним оглядом.

З вище згаданих причин мусить викликати здивування несподівана знижка тарифи, бо це значить, що до Америки можна буде імпортувати багато чужих товарів, а це причиниться до зменшення кількости американських продуктів. З цим піде теж і обмеження числа варстатів праці для американських робітників, а збільшення кількости варстатів праці у чужинних державах.

Ще більше здивування викличе вістка, що департамент торгівлі й стейту у Вашингтоні підготовив просто кампанію під закликом: „Купуйте чужинні вироби!". Одначе впарі з такою кампанією оба згадані департаменти підготовили теж і виховну кампанію серед своїх громадян, чому так зроблено.

Аргументи такі: Під теперішню пору йде з Америки експорт на загальну суму 14 більйонів долярів річно. Зі закордону ввозять до Америки товарів вартости 5 більйонів. Отже різниця між експортом та імпортом а з цим і зиск Америки виносить 9 більйонів. Коли Америка не спроваджує товарів у відповідній кількості зі закордону, то в теперішньому часі так є, що чужі держави не мають грошей на закупно американських продуктів. Якщо таке буде йти дальше, тоді загалом прийдеться застановити експорт американських продуктів, бо чужі країни не будуть мати гроша на закупно наших продуктів. На це була б рада, давати з Америки позичку чужим країнам, доти, доки там не розбудуеться промисл і тоді щойно можна буде дістати зворот позичок. Вкінці американський департамент торгівлі прийшов до висновку, що це може тривати в безконечність, а крім нього загалом непевне, чи заграниця буде всилі сама себе двигнути. Отже, щоб приспішити видужання різних країн під економічним оглядом, треба купувати в них їхні вироби американськими грішми і посилати їм доляри не як позичку, а як заплату за куплені товари.

Коли так, то вийде питання, що станеться з американським робітником, якому закордон відбере варстати праці? На це відповідають високі урядовці такими цифрами: Населення Злучених Держав купує само в себе, тобто в Америці продуктів на загальну суму 225 більйонів долярів річно. Коли з такого обороту стягнути оцих 9 більйонів різниці між теперішнім експортом й імпортом, то це розмірно невелика сума і американський робітник цього не відчує. Тому нова американська торговельна політика, хоч як вона дивачно представляється, мусить принести бажані успіхи, тобто відбудову закордону, який у свою чергу буде в спроможності купувати американський товар і так відплатить Америці в будучности за її підмогу в теперішньому часі.

Русифікація України

Черговий похід московського большевицького націоналізму проти радянського українства.

Большевизм — це наскрізь московська ідеологія, яка виросла на московському грунті й на ньому держиться. Під покришкою „соціялізму" й „соціялістичної революції" пропагував він і проводив завжди й консеквентно назвою **московський імперіялізм,** себто могучість Росії та поширення її границь, а внутрі **московський націоналізм,** себто русифікацію поневолених народів Росії. Ніде правди діти, такою була й політика царської Росії. Різниця між ними в політиці хіба в тому, що советська Росія проводить цю політику куди консеквентніше й більш вирафінованими й доцільними методами, ніж це робила царська Росія.

Русифікаторську політику провадить московський большевизм особливо нахабно й вирафіновано супроти України, як складової частини советської Росії, як її провінції і колонії. Це й зрозуміло. Як колись існування українського народу й українства відбирало спокійний сон царським володарям Росії, так цей факт особливо турбує й непокоїть советських її володарів. Після другої світової війни московський большевицький націоналізм високо й грізно розмахнув свої крила. Советські володарі Росії — Сталін, Молотов, Жданов, Каганович, щоб згадати тільки про верхівку, стали його одверто й безцеремонно голосити та освячувати. Московська нація стала героїзуватись та вважатись світочем і керівником Росії. А московська (російська) мова стала вважатись мовою „соціялістичної революції" й комунізму в Росії, балакати якою повинні народи Росії, а впершій мірі повинні українці вважати її своїм добром і щастям. Всі великі люди царської Росії, що заслужились і клали основи під будівлю единої і неділимої царської Росії, як цар Іван Грізний, Петро І., Катерина II., (душителі й кати України) генерал Котузов й інші стали славословитись у політиці й літературі советської Росії. Натомість всі великі люди, що клали основи під будівлю вільної й незалежної України, стали московськими большевиками виклинатись й клеймитись як зрадники Росії. Мало того. Все, що в українській радянській літературі нагадувало хоч крихітку живе українство, його минуле й сучасне, стали московські большевики клеймити й осуджувати як український буржуазний націоналізм та контрреволюцію.

Які наслідки мав і має цей терор московського большевицького націоналізму супроти українства, про це й не треба хіба окремо згадувати.

Такі загальні завваги насуваються нам, коли ми перечитали в органі „правлення союза советских писателей СССР". „Литературная Газета" ч. 54 з 12. листопада 1947 р. замітну редакційну більшу статтю п. з. **„До конца разоблачить буржуазный национализм",** присвячену українській радянській літературі, з якою вважаемо потрібним дещо докладніше зазнайомити наших читачів.

На початку статті першусього пеани тим українським радянським письменикам, „праця яких помагала виховувати покоління советських людей в дусі ідей і коунізму, відданости в партії, оборони братерства й дружби народів нашої країни", яких твори „розкривали велику силу советського патріотизму". До них зараховує автор статті перш усіх А. Корнійчука, а далі Павла Тичину, Миколу Бажана, Леоніда Первомайського та А. Малишка. Особливе признання і похвала автором статті для А. Корнійчука цілком заслужені ним і на місці. Адже ж нині цей письменник це справжній прокуратор української радянської літератури, який у відданости Москві дбайливо й пильно стежить за українською радянською літературою і вітрить у ній „український буржуазний націоналізм". Послугуючися українською мовою, він повно став на службу меті московського большевицького націоналізму — асиміляції українського народу з московським. Недалеко від нього відбіг і Павло Тичина, колишній натхненний поет української національної революції та вільної України. Еволюція незавидна. Але ця еволюція дуже дорого коштувала Тичині. Він поховав свій справжній, великий поетичний талан. З поета з божої ласки став він советським віршоробом, якого дітирамби володарям советської Росії стали просто скучні. Поема в стихах Леоніда Первомайського, „Молодість Брата", що „прославляє традиції боротьби за революцію" і поема Малишка „Прометей", визначаються, на думку автора згаданої статті, „оригінальним талантом і високою ідейністю". Зпоміж інших українських рад. письменників, відданих „советському патріотизмові", згадує ще автор П. Вершигору, автора повісти „Люди з чистою совістю", Александра Гончара, автора „патріотичного роману" „Знаменоносцы" та чомусь і Ванду Василевську, відому польську письменницю. Ці всі українські письменники нерозривно звязані з загальнонародною справою — боротьби „за комунізм, і в цьому почутті свого нерозривного звязку з комунізмом — джерело сили українських радянських письменників".

Щоби стати силою, каже далі автор статті, що помагає советському народові йти вперед шляхом до комунізму, українська радянська література повинна викривати й поховронити буржуазний націоналізм — цю найшкідливішу й найгрізнішу зброю реакції". За 30 років свого існування українська радянська література нераз вступала „в безпосередній і жорстокий бій зо всякими можливими проявами буржуазного націоналізму". Під керівництвом большевицької партії радянська література все була переможцем. Так, у свій час радянські письменники України ідейно розгромили контрреволюційну групу „Ваплiте", якої ідейний керівник, автор „Вальдшнепів", додамо, мусів наложити на себе руку. „Успіхи української літератури, підкреслює наш автор статті, були б ще більші, як би всі українські письменники зо справжньою большевицькою послідовністю розкривали злочинну націоналістичну ідеологію та сміло й до кінця показували обєктивний змисл ворожої пропаганди, під якою формою вона не виступала би. Але, на щастя, так не є і цим слід пояснити наявність „рецидивів націоналізму" в українській радянській літературі.

До оборонців ідеології українського буржуазного націоналізму зараховує автор Дорошкевича, Рудницького (придніпрянця), Лазаревського і Карманського. Політична фізіологія цих людей, каже він, відома советському суспільству. Лазаревський — в минулому, один із найактивніших діячів контрреволюційної петлюрівської директорії, Рудницький і Дорошкевич — націоналісти, а П. Карманський „клеветник на советський народ, який у своїх віршах вихваляв німецько-фашистівські орди". А журнал „Українська Література", редагований Ю. Яновським, опублікував статті А. Дорошкевича й Г. Лазаревського, в яких під маскою „почвенности" (звязку з українським грунтом) „велася атака на ленінсько-сталінську позиціїі в боротьбі двох культур, себто московської й української, за злочинну ідею единого батька української літератури в минулому та вихвалялись подлі націоналісти типу Куліша". „Так само широко виступали з пропагандою українського буржуазного націоналізму М. Возняк і М. Рудницький*) в журналі „Радян-

А тепер ще дальші факти рецидивів українського буржуазного націоналізму.

Літом минулого року советське суспільство справедливо осудило виданий Інститутом Історії Академії Наук УССР том „Історія України". Автори тому, на думку автора згаданої статті, показалося „на поводах у буржуазного історика М. Грушевського, одного із головачів контрреволюційної Української Центральної Ради в 1918 р.". Ще більш під впливом буржуазного націоналізму показався **„Нарис історії української літератури"** (під редакцією Маслова й Кирилюка), виданий в 1945 р. Інститутом Літератури Академії Наук УССР. „Автори нарису, каже автор, особливо підкреслюють залежність української літератури від Західної Европи, вихваляють впливи буржуазного заходу і, навпаки, всяким способом силкуються затушувати або ослабити благотворні звязки передових діячів української літератури з російською літературою. Розвиток української літератури представлено авторами нарису як розвиток „единого потока" поза клясовою боротьбою, а ідейні помилки й хитання письменників просто замовчуються".

Рецидиви буржуазно-націоналістичної ідеології виявились і в творчій практиці усяких українських письменників. Советське суспільство, каже автор, різко осудило реакційну романтику творів А. Кундзича „Українська хата" і „Як Тарас їхав по Україні", подлі й клеветницькі твори А. Хадзина та націоналістичні вірші „Із далеких доріг" Т. Масенка. „Глибоко порожні в ідейному відношенні, ці твори є просто прикладом архаїчної декадентсько-буржуазної, завмерлої творчости".

На цьому не кінець.

„Націоналістичним духом проникнуті останні твори М. Рильського — його поема „Подоріж в молодість" і „Київські октави" та доклад „Київ в історії України".**) Захотілось нещасному авторові популярного гимну в честь Сталіна, який співався і співається мільйонами по всій Советській Росії, згадати про свою молодість. І це показалось „злочином". Автор, каже автор статті, згадує в поемі про своє молоде минуле та „всяким спосо-

(Докінчення на 3 стор.).

*) Нагороджений недавно орденом Леніна.
ський Львів".

**) Нагороджений орденом Сталіна і всякими іншими советськими почестями.

ВАЛЬДШНЕПИ

РОМАН, ЩО ІСНУЄ ЛИШЕ В ЛЕГЕНДІ.

(Післямова до першої частини).

2)

„Сонце поважно, важко й огняно сідало на обрій і обливалось у вечірніх водах тендітного Тайтарського озерця. Озеро самітно стояло серед степу і здавалось воно таким виротливим і безпорадним, як безпорадна сама розпука. Пахли якісь південні трави і запах був, як і завжди, гострий та неспокійний. Здавалось пахне якась фантастична країна, що в розльоті своєму раптом зупинилась над безумною кручею і задумалась..."

За браком місця ми не говоримо тут про першу частину. Натомість наведемо кілька уривків із другої частини, що дійшли до нас у вигляді цитат ворожої критики. В другій частині Аглая далі розгортає свій наступ. Трикутник вона хоче зліквідувати і перетворити на вогневу лінію фронту. Роздвоєного між партійною догмою і живим життям, між Москвою і Україною, між інтегральним і індивідуальним, між Ганною і Аглаєю українського комуніста-опозиціонера Карамазова Аглая хоче вирвати з безвихідного тупика і поставити його на службу Українського Відродження. Декого з читачів вражає неприємно зухвалість Аглаї, що межує часом із цинізмом. Тимчасом Аглая не є цинічна в своїй натурі. Вона навмисне проявляє зухвалість і навіть цинізм лише там, де зриває маску з гнилої дійсности — чи то буде фальш і порожнеча родини Карамазових, чи фальш московського комунізму. Вона дає гучних ляпасів московському шовіністові - професорові марксизму Євгенові Валентиновичу, викриваючи його реакційну імперіялістичну ідеологію, опір'єну марксизмом.

„Знаєш, — каже Аглая до нього, — коли я говорю з тобою (і взагалі з людьми подібними до тебе), тоді я не тільки переконуюсь, що ви цілком пропащий народ, але й більше того: мій світогляд усе більше загострюється і викристалізовується". Вона говорить про переродження російського комунізму в російський фашизм „единої - неділимої", про те, що партія перетворилася на зборище паразитів, які присмокталися до державного пирога і „яким у житті при інших умовах зовсім не було б місця... В партії залишились тільки (я не говорю про верхушку — до неї спеціяльний підхід)... тільки дрібні кар'єристи „ревізорівського" маштабу, самоварники й аршинники, тупоголові міщани канареєчного ґатунку, некрасиві жінки і т. д."... Ти, Женю, краще розкажи нам, як ти будуєш соціялізм в одній країні?... „Ну, скажемо так, хіба від твого матеріялізму не залишились тільки ріжки та ніжки?... Хіба ви не кастрували життя цим „пошлим" обожненням Аристотеля... чи то пак „кремлівського мрійника?"... „Але, я, Євгенію Валентиновичу, боюсь цих поглядів, бо не хочу розлучитись з партією. Так? І потім навіщо мені ця критика, коли вона може порушити єдність моєї калузької вітчизни? Так? Краще я вже буду виконувати ролю туманопускателя і творця „безвремення", щоб потім передати своєму рідному фашизмові... „единую-неделимою"? Так? О, ти, безперечно, знаєш, де раки зимують. Ти прекрасно розумієш, що Робеспер уже давно послав на гільотину Дантона і ти прекрасно розумієш, що і сам він доживає останні дні. Але ти добре засвоїв і те, що четвертий інтернаціонал сьогодні неможливий і що взагалі становище безвихідне. Десь позахалявно ти, може, і зідхаєш важко, мовляв, з диктатури пролетаріяту та світової революції нічого не вийшло, але в той же час ти не можеш не втішати себе й тим, що Расея збунтувала цілий світ і... значить, по суті поганого не трапилось.

Отже треба лише найти в собі мужність довести до її логічного кінця і тільки! — Правда?"

Євгеній Валентинович безсилий перед залізною логікою Аглаї, а вона далі наступає, остаточно зриваючи машкару з цього комуніста-імперіяліста:

„Та це ж той самий руський інтелігент - інтернаціоналіст, який з охотою говорить про самовизначення націй... тільки не тих, що входять у Радянський Союз, який всюди бачить петлюрівщину... і не помічає своєї устряловщини, який і досі думає, що українська культура існує... як австрійська

(Докінчення на стор. 4-тій).

М. Б.

ЗІ ЛЬВОВА ДО КИЄВА

(Враження з поїздки до Києва весною 1941 р.)

1) **„Путьовка".**

— Завтра скорим О.15 їдете в „путьовку" до Києва! Ось вам дозвіл НКВД, а тут залізничий квиток — так ненадійно заскочила мене поїздка до Києва.

Совєтські службовики мало користуються переписокою у службових справах. Коли низова установа має яке діло до централі, чи навпаки, сейчас висилає свойого працівника в „путьовку" полагодити цю справу. Так бувало службовики львівських установ їздили аж під Іран полагоджувати різні службові діла.

Воно показує, як працюють радянські установи. Коли не прийдеш на місце і не наженеш відповідного референта, щоб полагодив твоє діло, воно може місяцями лежати десь закинене. „Бумагі чіпуха"! — сказав мені раз вищий совєтський урядовець.

Розвиткові того службового „путешествія" совєтських чиновників сприяє ще й те, що з нагоди такої поїздки можна все дещо заробити та й дещо купити по дорозі, коли трапиться. Бо в Сов. Союзі буває часом так, що в одній місцевості є до схочу скажім галошів, коли в другій їх на лік не дістанете, зате в тій другій можуть бути цукорки, яких ніколи не побачите в першій. А їздиш по країні, то часом попадеш, тут на цукорки, а там на галоші...

До поїзду.

На другий день я перший раз, відколи совєтська влада у Львові, на залізничій стації. На двірці сила людей; одні товпляться біля кас, другі біля виходу. Крик, гамір.

— Чому так товпляться люди? — питаю бувальця.

— Так виглядає тепер їзда. Коли ви, вистоявши приблизно добу у тій лінії біля кас, добули білет, то це ще не значить, що ви поїдете найближчим поїздом. Тоді треба уставитись в онту чергу біля виходу. Приблизно на годину перед відїздом поїзду там проголошують „посадку". Тоді одна товпа кидається у вихід. Та поїзд не великий і скоро заповниться по сам верх. Тоді цей вхід замикається, а ви з білетом ждете до наступного, часом знову добу. А відійдете, то більше не дістанетесь на те місце.

— У мене номерований білет до київського. Треба теж буде ждати?

— Вам ні... Ви якась висока шишка будете. Це лиш „смертні" так їдуть. Ось я вже другу добу тут, щоб дістатись до Тернополя.

Дійсно мене без труду перепустили на перон, до поїзду.

Їду.

Поїзд на Київ складений із важких чорних вагонів. Подвійні вікна, на яких грубо бруду. Вони мабуть ніколи не відчиняні, ні не миті.

На ступенях вагону стоїть вагоновожатий і впускає тільки тих, що дадуть йому білет.

Входимо до середини.

Темінь, майже нічого не бачу. На кінцях вагону блимають карбідові лямпадки.

Не можу найти свойого місця. Врешті з жахом переконуюсь, що такий номер, як у мене на білеті, високо під стелею. Що це воно за штука, думаю?

Та очі спровола звикають до теміні і бачу, що в наступному переділі шість лав до лежання, по обох сторонах, по три, одна над одною. Тепер доглянув я, що і у мойому переділі така сама штука. Від стіни можна підняти дошку та зробити лежанку. Коли це роблю, руки липнуть до бруду.

Розложив і лежу.

Доходжу до висновку, що це справді комфорт. Лежиш кілько хочеш. Властиво цілий час мусиш лежати. Бо на долішному сидженні можуть усі три пасажири сидіти лиш у тому випадку, коли нікотрому не захочеться лежати. Зі мною було так, що прийшлось лежати, або стояти надолині. Коли лежав, бачив ряд брудних чобіт. Коли стояв біля вікна, теж майже нічого не бачив через брудні подвійні шиби.

А так хотілось подивитись хоч крізь вікно на ту Україну...

Радянський сліпінг...

Мабуть не може він й інакше виглядати, коли їде тиждень, чи два від Москви до Владивостоку. А Азія надає усьому тон...

(Дальше буде).

ЗІБРАНІ З.У.А.Д.КОМІТЕТОМ ФОНДИ ПЕРЕСТУПИЛИ $300,000

Зі З.У.А.Д.Комітету з Филаделфії довідуємося, що фонди на допомогову акцію, зібрані за весь час існування Комітету, в останньому часі переступили вже суму 300,000 долярів. Посвідка число 1., виставлена на $100 і на імя Українського Конґресового Комітету Америки; посвідка ч. 8833 на $5 і виставлена на імя Петра Дубаса, Филаделфія, замикає суму $300,000 зібраного досі допомогового фонду.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Листопадове Свято.

Українська громада в місті Елизабет, Н. Дж., своєю громадською працею і головно своєю жертвенністю вже нераз давала приклад всім іншим. Але цим разом громада, здається, перевищила сама себе. Маємо на думці Листопадове Свято, що відбулося в місцевому Народному Домі в неділю, 30. листопада.

Під знаком святкувань Листопадових Роковин був цілий день. Свято почалося рано в церкві Богослуженьою на інтенцію українського народу та панахидою за поляглих в боротьбі за волю українських героїв. Службу Божу відправив, виголосивши відповідну патріотичну промову, місцевий парох, о. кан. Лев Чапельський. Місцеві братства, товариства і організації взяли участь в церковних святкуваннях зорганізовано, з прапорами.

Після полудня в Народному Домі відбувся святочний концерт, на програму якого склались промови, деклямації, виступи місцевого хору та солістів.

Свято відкрив М. Ґаліновіч, предсідник Обєднаного Комітету м. Елизабет і після відспівання Американського Гимну о. Чапельський виголосив святочну промову. Вже майже три десятки років святкуємо це Свято — говорив бесідник — і хоча назва завжди залишається та сама, то як же зміняється його зміст та звязані з ним надії. Після памятного Першого Листопада 1918. року тільки могили залишились по широких українських полях, що їх топтав своїм чоботом ворог. Але власне з тих могил виростають щораз нові Лицарі і щораз нового і глибшого змісту надають Листопадовим Роковинам. Бо посів Першого Листопада 1918-го року впав на врожайну національну ниву, що в останньому видала й цих незрівняних Лицарів з УПА. Висловом незламної віри, що український нарід переможе і таки здобуде волю, о. кан. Чапельський закінчив свою промову.

Довший реферат про Перший Листопада, його тло, перебіг і наслідки, виголосив д-р Володимир Калина, сам співучасник і співтворець Листопадового Чину. В майже одногодинному докладі бесідник представив незвичайно ясно і звязково Листопадову Подію, її перебіг та її наслідки в дальшій історії України, підкреслюючи головно ідейне значення Листопадового Зриву та геройзму і жертвенність його творців і їх наступників. „Візьми мати піску в жменю, посій його по каменю; як той пісок, мати, зійде, тоді син твій з війни прийде" — почав бесідник свій доклад цитатом народньої пісні, словами якої памятного листопада 1918 року промовляв до своїх вояків теж їх командант, полк. Дмитро Вітовський. Тільки постійна готовість жити, боротись і вмерти за Україну могла створити Перший Листопада 1918 року і вона золотою ниткою тягнеться через новітню історію України до героїв з УПА, що пишуть її сьогодні. В 1918-ому році встоятись не було сил, але боротьба ведеться, Листопадова ідея перемагає, пориваючи щораз нових борців та створюючи щораз нових героїв, що високо держать піднятий Першого Листопада прапор, на якому кровю виписано: Самостійна Соборна Українська Держава.

Д-р В. Калина, що тільки перед кількома місяцями приїхав до Америки зі скитання з Европи, дотеперішньою своєю участю в нашому громадському житті та її характером цілком виправдує наші сподівання на „свіжу кров".

Деклямацію „Над Могилами Героїв" виголосив з великим зрозумінням „малий парафіянин" — як його назвав керівник Свята — Михайло Корнас. Концертову частину програми виповнили місцевий мішаний хор під управою Михайла Ялловського та сольові виступи запрошених Марії Боднар (сопран) з Ню Йорку і Євгена Крука (тенор) з Джерзі Сіті.

Хор відспівав: „Від синього Дону", „Ой там у Вільхівці" та „Січ іде" в першій частині і „У долині село", „Ой у полі пшениченька", та „Ой сама пшениченька жала" у другій частині програми. В хорі є добрі голоси і помітна була велика любов до рідної пісні.

Марія Боднар відспівала „Ой козаче мій" та арію Пуччіні. Мала сцена і відносно примітивна обстановка в нічому не зменшували краси її співу, яким артистка вже нераз заслужила собі ентузіястичні оплески, в останньому в Карнеґі Голл в Ню Йорку.

Євген Крук відспівав „Владико неба і землі", „Накрила нічка" та „Ми по таборах". Протягом півтора року його побуту в Америці це вже був другий його виступ в Елизабеті, а зібрані своїми оплесками не безпідставно доказували, що радо послухали б його співу ще багато разів.

Обидвом солістам акомпанювала на фортепіяні Ольга Дмитрів з Джерзі Сіти, справляючись справді майстерно з не цілком майстерним фортепіяном.

Надпрограмово виступив з короткою промовою мистець Микола Бутович, що тільки недавно приїхав зі скитання з Европи і тепер разом з Ярославом Гординським проживають в домі о. кан. Л. Чапельського в цьому місті.

Програмою для себе було переведення збірки на допомогові цілі, що її започаткував головний касієр У. Н. С. і громадянин міста Елизабет, Роман Слободян. Як тільки п. Слободян виступив на сцену, один громадянин, що сидів біля „автора цих стрічок" піднявся та виходить зі словами: „Ні, того то я вже не хочу слухати". Чому? — питаю. Ага — відповідає той — я вже два роки не працюю, а той як зачне говорити, то витягне від мене ще й ті останні два доляри, що мені залишились. Хто того ще не знав, той міг переконатись. На цьому святі відносно мала громада в Елизабеті зложила понад 700, сімсот — сказано і написано — долярів на національні цілі. А це далеко не перша — і цілком певно не остання збірка в цій громаді. Вона дала конкретне завершення цій закінченій українським Національним Гимном імпрезі, який на честь цій громаді та для прикладу іншим хотілося б занотувати на одній з перших сторінак наших громадських проявів в цьому році. пб.

ЛУДЛОВ, МАСС.

З весільної забави на скитальців.

Дня 23 листопада відбулось вінчання молодої пари, п. Івана Федоровича з п-ною Анною Федорів. Весільна забава відбулась в Українській Гали в Лудлов. При гарній весільній забаві не забуто за українських скитальників. Про них згадав п. П. Пилипів та просив зложити відповідну жертву. Дещо більше про потреби фондів говорив п. Д. Харко, який разом з П. Пилиповим перевели збірку. Жертвували: Батько молодої М. Федорів $5; по $2: Д. Хрипалик Т. Гнатів; по $1: Д. Харко, П. Пилипів, І. Шило, С. Заганекивич, К. Мельник, І. Олійник, В. Сойка, Ф. Шабан, І. Мельник Г. Волчек, Ж. Форд та решта дрібними. Разом зложено $23.30, які вислано до Зл. У.А.Д.Комітету у Филаделфії.

Д. Харко.

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

З Листопадового Свята та підприємств на допомогу скитальцям.

Заходами Допомогового Комітету нашої громади відбулося 23 листопада Листопадове Свято. Про ідею Листопадового Зриву говорив о. М. Колтуцький, згадуючи при цьому важку долю українських скитальців в Европі, яких нам треба ратувати. Вязанку пісень, підібраних до Свята, відспівав хор під проводом дякоучителя Гринькова. Пані Заболоцька виголосила гарну деклямацію. Головним бесідником був д-р В. Галан, котрий розповів ширше про працю Зл. УАДКомітету та ту недолю, яку переживають наші рідні на скитальщині. Далі згадав про славну Українську Повстанську Армію та потребу допомогти інтернованим бійцям цеї Армії.

В часі концерту переведено збірку, яка принесла $121.65. Розхід виносив $23.26, остало $98.45.

Допомоговий Комітет уряднв 9 листопада пікнік і баль, з якого по обтягненю розходів остало $147.25.

Разом обі суми, себто $245.70, вислано до Зл. УАДКомітету в Филаделфії. На пікнік жертвували: В. Гук, А. Сисак, Брус, А. Бадрига, Заболоцька, Копчук, Бутрин, Чічерська, Альбирт, Роза Мігала, Фирнюк, Гетьманюк, Каспряк, Ганусич по $5, а по $1: Григоруш, Пахомська, М. Юркевич.

На Листопадовім Святі жертвували по $5: І. Малицький, І. Івашків, Від. 47 УНС, Сестриництво серця Ісуса, М. Брус, М. Заболоцький, А. Кубарич; Голубенка $3; о. М. Колтуцкий $2; А. Сисак $1.50; по $1: А. Коник, В. Загвоцкий, О. Запаржоний, В. Гетманюк, П. Пахомський, М. Каспряк, В. Запаржоний, Н. Кмита, Д. Коростинський, Іванців, Ст. Гасин, Колтуцька, Тимків, Гойцан, А. Наворецкий, Мимич, Костик, Ф. Присташ, Рибак, Й. Колодруб І. Дешевський, М. Юркевич, І. Мадрига, Ганусич Й. Ганусич, Копчук, п-на Копчук. Решта дрібними датками.

Щира дяка всім жертводавцям. Комітет.

Русифікація України

(Докінчення зі стор. 2-гої)

бом силкується дати ідиллю поміщицького-буржуазного устрою життя".. „Поет забув про національну гордість совєтської людини і про боротьбу українського народу за свою волю". „Зате він просяк раболіпством до експлуататорського минулого, вихваляє українських націоналістичних діячів типу Антоновича, Науменка, Русова та навязує читачеві найшкідливіше поняття про них, як про учителів життя". Рильський „в полоні буржуазно-націоналістичної ідеології" і дав твори просто „антинародні". „Показалося, що він до сеї пори не відійшов від своїх давніх націоналістичних позицій".

Сліди ідейного і художнього упадку добачує автор статті теж в романі Ю. Яновського „Жива вода" та у „клеветницькому" романі І. Сенченка п. з. „Його покоління", який є пасквілем на совєтську молодь.

Також літературна критика на Україні запущена. Деякі критики не тільки примирливо відносилися до удейно-порочних творів українських націоналістичних письменників, але їх просто вихваляли. Е. Кирилюк на всі лади вихваляв твори М. Рильського. А. Хінкулів оцінив роман Ю. Яновського, „як замітний твір нашої доби".

Стільки ж безвідповідальна була і праця редакторів літературно - художних журналів. Редакція журналу „Дніпро" забула про своє основне призначення, про комуністичне виховання молоді, про працю з молодими письменниками і занялась публікацією ідейно-чужих, художньо-порочних творів в роді творів А. Кундзича, Ю. Яновського, І. Сенченка. Журнал „Вітчизна" також не проявляє принциповости в підборі матеріялу. Шкідливі, безідейні твори друкувались на сторінках журналу „Україна" (роман Г. Лазаровського „Леся Українка" твори Сенченка і інших), журнал „Радянський Львів" не став ще боєвим органом большевицької літературної мислі в західних областях України і не бореться по справжньому з проявами буржуазного націоналізму. Видавництво Союзу радянських письменників України „Радянський письменник" теж керувався у виданні книг в першу чергу приятельськими інтересами та випускав шкідливі твори українського буржуазного націоналізму.

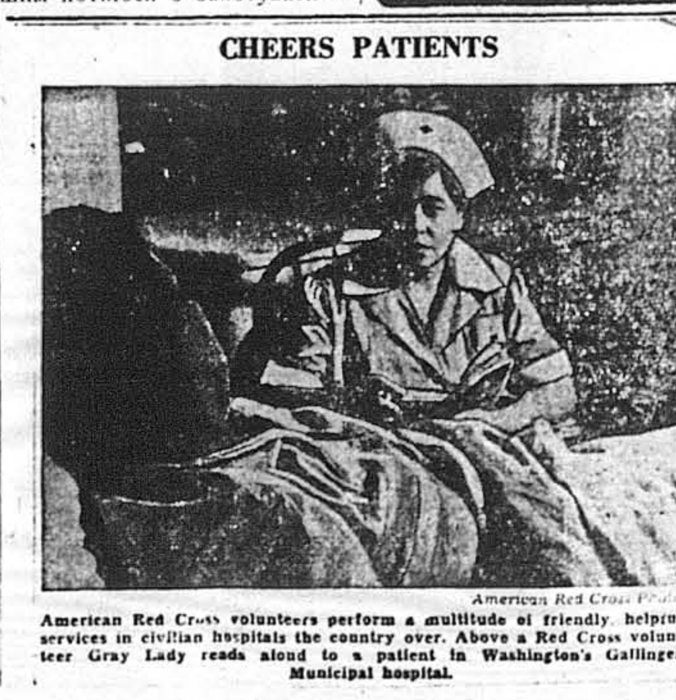
Ми дещо докладніше зреферували статтю „До конца розоблачать буржуазный национализм", поміщену в московській „Литературная Газета", щоб читач переконався, про що в ній ходить. А виходить дуже цікава річ: вся українська література, за невеличкими винятками, засмічена, на думку автора статті, українським буржуазним націоналізмом. Вся історія України а також і історія української літератури — буржуазно - націоналістичні. Тимто по школах України не вчать історії України та історії української літератури — немає підручників, які апробувались би Москвою. Для українців, властиво кажучи, залишається історія Росії та історія російської літератури.

Ось як большевицька Москва у своїх інтересах проводить русифікацію України. І на цю службу потрапила вона запрягти і деяких українських радянських письменників.

Пленум правління ССП України, каже автор статті, різко осудив (реферат Корнійчука) „гнилу практику ліберального примиренческого, відношення до ворожих совєтському суспільству й советській культурі рецидивів буржуазного націоналізму" і цим „розчистив шлях для плодотворної праці українських письменників.

Д-р Р. Петрів.

CHEERS PATIENTS

American Red Cross volunteers perform a multitude of friendly, helpful services in civilian hospitals the country over. Above a Red Cross volunteer Gray Lady reads aloud to a patient in Washington's Gallinger Municipal hospital.

УВАГА! Нюарк, Елизабет, Джерзи Сіти, Байон, Перт Амбой, Линден, Картерет ТА ДАЛЬШІ МІСЦЕВОСТІ!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮАРКУ

В НЕДІЛЮ, дня 14-го ГРУДНЯ (Sunday, December 14) 1947

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ ПРИ 180 ВИЛИЄМ СТРІТ

(UKRAINIAN CENTER, 180 WILLIAM ST., Bet. SPRINGFIELD AVE. and WEST STREET, NEWARK, N. J.)

МАСОВЕ ВІЧЕ

В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА В ДОПОМОГУ ЙОГО ВИЗВОЛЬНИМ ЗМАГАННЯМ.

Початок точно в годині 5-тій пісяполудня.

На вічу промовлятимуть учасники Панамериканської Української Конференції, між ними **інж. Дмитро Андрієвський** з Европи та **Андрій Білопольський** з Аргентини, як теж голова Українського Конгресового Комітету Америки, **Степан Шумейко** і голова Української Централі в Нюарку, **Теодозій Каськів.** По-англійськи промовлятиме професор Колумбійського університету **Кларенс А. Маннінг**, відомий зі своїх наукових праць про Україну та на якого в останньому часі напала Москва за його „Історію України".

Українці! Своєю масовою участю у вічу заманіфестуймо нашу солідарність в змаганні до здобуття свободи, демократії і миру для всіх народів та насамперед в змаганні до визволення поневоленого тоталітарною большевицькою Москвою Українського Народу. Приходьте всі громадно віддати поклін борцям Української Повстанської Армії! Комітет.

Вальдшнепи—Роман.

(Докінчення зо сторони 2-гої)

інтриґа, який, показуючи Европі досягнення руського генія, виводить на арену й інші народи Союзу... як цікавий "Zoo" ображених руським царатом малп. Словом, це саме той інтернаціоналіст, який під своїм космополітизмом ховає звичайнісінький собі зоологічний націоналізм".

Аґлая вважає, що історія не потерпить такої чорної реакції і руху назад. Місія молодої України — знищити цю реакцію.

„Справа в тому, — каже відважна дівчина просто ввічі москалеві-комуністові, — що український націоналізм не дає і не дасть спокою твоему російському мракобесію. Справа в тому, що як ти не кажи, а в його особі виходить на історичну арену молодий прогресивний фактор"... Аґлая блиснула білками своїх очей і зупинилась. Карамазов відчув, як йому прискорено забилось серце: щось без кінця приваблива він побачив у її погляді, і йому здалося, що він стоїть на краю таємного бездонного провалля".

Роздвоєний метається український комуніст між двох сил. З одного боку його дружина Ганна, його партія та ідея інтернаціонального комунізму, тієї „загірної комуни", що перетворюється в машкару чужого антинародного зоологічного тоталітаризму, а з другого боку — прекрасна молода, сильна як леопард, дівчина Аглая, сміливий і розумний герольд українського прогресивного відродження. Нехай і так. Нехай Аглая має рацію, що Маркс чужеродне тіло для України55. Бо, справді, хто сказав, що Маркс є вічний прапор прогресу? Сьогодні він веде вже до найбільшої реакції, а спадкоємцем великих визвольних ідей 1917 року, за які він Карамазов проливав кров, є тільки молоде відродження його народу.. Від вогню жовтневої революції сьогодні остався тільки „прекрасний димок". Такі думки Аглаї ширяють у широкому українському степу, і їх слухає захоплено Карамазов із товариством, сидючи над степовим озерцем. Показуючи їм на далекий танучий у небі димок, Аглая каже:

„Який прекрасний димок! Нюхайте ж, друзі мої, і переконуйтесь нарешті, що нічого вічного нема і що все в свій час мусить зникнути в безвість, як і цей прекрасний димок. Це здається, в календарі написано. Але не завжди до календарної мудрости треба підходити з погорою. Отже, не ловіть руками того диму, що тікає від вас і що його не можна зловити. Треба розкладати нове багаття, бо тільки біля нього можна погрітись".

Друга частина роману кінчається на тому, що Карамазов внутрішньо поривае вже з Ганною з партією, із своїм домом, у якому безсловесно-покірна служниця Одарка довершує картину соціяльного безглуздя і несправедливости та ворожнечі створеного партією ладу. Серед ночі опиняється Карамазов в жерделевому саду під вікном Аґлаї і дивиться крізь пянкий туман своєї любови на чарівну молоду постать Аґлаї в кімнаті, постать, що своєю досконалістю підноситься в його уяві до божественно-античної величі.

Який же зміст дальших частин роману і скільки їх було тих частин? Про це по-різному розповідають леґенди, що окутали зразу ж роман „Вальдшнепи". Здається найближче до істини стоїть переказ, що в роман Карамазова вплутується Карамазов стріляється, Аглая ж гине у вязниці, як герой. Бо вона є з тих людей, про яких вже давно мріяв Хвильовий, про яких писав він у „Санаторійній зоні", малюючи хворих людей і хвору епоху: „Я бачу перед собою нових невідомих людей — сильних, як леопард, прозірних, як ЧК, і вільних як воля". Вони йдуть ті люди, вони прийшли і в його роман. Їх породила жорстока дійсність, вони виросли не на еміграції, а дома на землях біля ячейок партії. Тої партії, тиранію якої знищити і почати нову епоху в історії покликало життя „тисячі Аглай в спідницях і штанях".

Юр. Д.
(Кінець).

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

12,604 Лаба Анни з дому Хміль (виїхала до мами до Америки) від Бородайко Іванни з дому Хемин.

12,605 Козелко Степана вуйка від Ступінь Олександра з с. Пискоровичі (Ярослав).

12,606 Коваль Івана брата з с. Золочівка (Бережани) від Коваль Тимотея.

12,607 До рідних Семчишин Параньки бабки Марії і Теклі тітки з с. Розгадова жили в Білім від Семчишин Степана.

12,608 Кобильник Григорія, Чушак Івана, Іваненко Миколи і Михайла з с. Довге коло Мед. (Дрогобич) від Осередчук Степана.

12,609 До братів і сестер Яцус, батька Василя, Анастазії з с. Ляцька (Добромиль) від Яцусь Степана.

12,610 Волянський Павла брата з с. Явірник Руський від Волянська Анастазії зам. Демчак.

12,611 Олійнічик Дмитра стрийка з с. Липівці (Перемишляни) від Олійнічик Степана с. Гринька.

12,612 Стасів Степана і Теодора вуйків від Душара Івана з с. Підгірці (Стрий).

12,613 Кисима Дмитра кузина (б. ком. Укр. Січ. Стр.) від Кисима Теодора.

12,614 Ткачук Зофії зам. Кейнер тітки з с. Добровідці (Коломия) від Романів Зофії зам. Ясінчук.

Голоситись на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. ДЖ. — **Річні збори** Тов. Зап. Січ, від. 371, **відбудуться** в пятницю, 12. грудня, в годині 8. ввечір, в Січовій галі. Буде звіт урядників і вибір уряду на наступний рік. Кожний член повинен бути на річних зборах. — О. Паньків, предс.; Ю. Баранюк, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Повідомляємо всіх членів і членниць Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в своїй власній галі, 914 Франклін Еве., в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів хоч раз врік прийти на ці збори і вислухати звіту уряду і контр. комісії та вибрати уряд на 1948 рік. Маємо також інші справи до полагодження, тому ваша приявність конечна. У. Н. Союз веде тепер кампанію за збільшення членів до 50 тисяч, тому просимо вас помогти приєднувати якнайбільше нових членів. — За уряд: І. Бріяц, предс.; П. Білик, кас.; І. Павловський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 1:30 пополудні, в гали У. Н. Дому при Мартін ул. На ці збори повинні прийти всі члени. Ті члени, котрі ще мають платити, повинні обовязково прийти і вирівняти свою належитість, щоб можна як слід зробити замкнення книжок. — І. Форись, предс.; П. Кізел, секр.; І. Андрусевич, кас.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Вас. Великого, від. 364, відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2:30 пополудні, в Укр. Домі, 3161 Іст 93. вул. Обовязком кожного члена бути на зборах, бо є важні справи до вирішення, а довгуючі члени повинні вирівнати свою залеглість. Будемо приймати старших і молодших в члени У. Н. Союзу і нашого Братства, тому кожний член повинен привести хоч одного нового члена. — Уряд.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. Зап. Січ, від. 75, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в год. 1. пополудні, в салі К. С. Дому при Мартін ул. На ці збори просимо всіх членів прийти хоч раз урік, та вислухати звіту своїх урядників і контрольної комісії та вибрати уряд на 1948 рік. Також будемо рішати важні справи так, що ваша приявність є конечна. Пригадуємо вам, що компанія за новими членами кінчиться цего місяця, тож просимо вписати в члени своїх знайомих, приятелів, дітей і внуків. Також пригадуємо вам сповнити свій обовязок і зложити жертву на свій орган Свободу (мені неприємно це вам пригадувати), але людина, котра любить своє рідне, повинна підтримати це рідне. — За уряд: Р. Вазик, пр.; І. Ступецький, кас.; М. Присташ, секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 220, відбуде **річні збори** в суботу, 13. грудня, в год. 7. ввечір, в галі парохіяльній, 4950 Полайна ул. Обовязком кожного члена є бути приявним на цех зборах, бо буде звіт уряду і контр. комісії, вибір уряду на 1948 рік і багато інших важних справ до полагодження. — І. Кравчишин, предс., В. Саган, кас.; Г. Гарасим, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Подаємо до відома членам Тов. ім. Івана Франка, від. 334, що місячні збори відбудуться 14. грудня в 1. годині пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на ці збори. Довгуючих просимо вирівнати свій довг. — За уряд: М. Задерецький, предс.; С. Морозович, секр.-кас.; І. Жук, рек. секр.

РОСФОРД, О. — Бр. св. Михаїла, від. 235, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в год. 2:30 пополудні, в У. Н. Домі. Хоч раз вроці приявність всіх членів є конечна. — За уряд: Д. Барна, предс.; М. Демко, секр.; І. Шестак, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Повідомляємо членів Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 338, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в год. 2. пополудні, в укр. салі на 2. вулиці. Просимо всіх членів прийти, бо буде звіт секретаря за 11 місяців і вибір уряду на 1948 рік. — За уряд: М. Коваль, предс.; М. Куць, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — **Річні збори** Тов. Зап. Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 14. грудня, в год. 1:30 пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів явитись на збори, вирівнати свої вкладки і належитості, щоб можна віддати рахунки в найкращому порядку. Буде звіт за 1947 рік і вибір уряду на 1948 рік. Всі члени повинні явитись, чи належать до Тов. чи до Союзу, щоб вибрати уряд. Старaймося за цей короткий час ще виповнити свою квоту в приєднуванні нових членів. — Секр.

НЮ АЛЕКСАНДРІЯ, ПА. — Бр. св. Петра й Павла, від. 82, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться 14. грудня в годині 2:30 пополудні в домі Миколи Гайдука, прес. відділу. Всі члени повинні бути приявні на цих зборах. — секр.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — Повідомляємо членів Тов. ім. Івана Франка, від. 266, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. грудня, в гали церковній св. Николая, зараз по Сл. Божій коло 11. год. Просимо всіх членів бути приявними, бо буде вибір уряду на 1948 рік і є важні справи до вирішення. — О. Базарницький, предс.; Ю. Грицай, кас.; В. Труфин, секр.

АМБРІДЖ, ПА. — Бр. св. Василія Великого, від. 161, повідомляє своїх членів і членниць, що **річні збори** відбудуться в суботу, 13. грудня, в годині 7. ввечір, у власній домівці. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на означений час, бо крім звітів і вибору уряду на наступний рік, є інші справи до вирішення. Пригадуємо, що тепер ведеться кампанія за новими членами до У. Н. Союзу до 50 тисяч членів, тож просимо привести нових членів. — За уряд: А. Підуфалий, предс.; А. Дюла, фін. секр.; І. Протинок, кас.; П. Литвин, рек. секр.

ЛАСКЕСТЕР, Н. Й. — Повідомляємо членів Бр. св. Василія Вел., від. 87, що **річні збори** відбудуться 14. грудня в гали парохіяльній при Елікат Ровд. Буде вибір уряду на 1948 рік і інші важні справи. По зборах буде перекуска. Просимо всіх членів прийти на ці збори і вирівнати свої залеглости. — За уряд: К. Уупер, предс.; І. Окаль, кас.; Н. Трояновський, секр.

КАРНЕҐІ, ПА. — **Річні збори** Тов. Січ, від. 136, відбудуться в неділю, 14. грудня, в гали парохіяльній, 220 Джен стр., в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти і вислухати звіти урядників і контр. комісії. Будемо приймати нових членів до Союзу і Тов. — За уряд: Й. Сус, предс.; І. Конко, кас.; В. Конко, секр.

ҐЕРКІМЕР, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 192, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на ці збори і привести нових членів. На зборах буде вибір уряду на 1948 рік. — К. Довганюк, предс.; М. Конік, кас.; М. Політило, секр.

БОФАЛО, Н. Й. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 304, подає до відома, що місячні збори відбудуться 14. грудня, в 2. годині. Є важні справи до полагодження і буде вибір уряду на 1948 рік. Просимо привести зі собою хоч по одному членови. Неприявний член заплатить кару згідно зі статутом. — За уряд: С. Ваврів, секр.

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й. — Тов. Зап. Січ, від. 330, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні, в гали У. Н. Дому. Просимо членів явитися на збори, бо буде вибір уряду на 1948 рік. Напоминаємо довгуючих членів, щоби заплатили свій довг. Хто з членів має нового кандидата в члени просимо привести на збори. — І. Андрішин, предс.; М. Павловський, кас.; Н. Паламар, секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Повідомляємо членів Тов. Запорозька Січ, від. 67, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні, в Ліберти галі при Мейн ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде вибір уряду на 1948 рік. Також просимо привести нових членів. Не явившийся член на ці збори заплатить 25 ц. кари, а урядник 1 дол. — За уряд: С. Бруховський, предс.; І. Хіровський, кас.; І. Шпир, секр.

СО. ДІРФІЛД, МАСС. — Тов. Галицька Січ, від. 207, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, зараз по Сл. Божій, в галі церковній. Просимо членів прийти і привести нових членів. На зборах буде вибір уряду на 1948 рік. — В. Гудима, предс.; Я. Романюк, кас.; М. Рева, секр.

ЛУДЛОВ, МАСС. — **Річні збори** Тов. ім. Івана Франка, від. 253, відбудуться в неділю, 14. грудня, в год. 2. сполудня, в укр. гали. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до вирішення і буде вибір уряду на 1948 рік. Приходіть на час і приходіть всі хоч раз на рік. — За уряд: П. Павлів, голова; М. Пукіш, кас.; Д. Харко, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні, в укр. галі на Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо треба вибрати уряд на 1948 рік і є інші справи до полагодження. Хто з членів не явиться на річні збори, буде караний згідно зо статутом. — За уряд: А. Береза, предс.; М. Шпиінька, кас.; Ф. Чеснік, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. — Бр. св. Петра і Павла, від. 383, повідомляє своїх місцивих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться 14. грудня, в годині 1. пополудні, в парохіяльній галі, 392 Форд ул. Комітет просить всіх членів прийти на означений час. Буде звіт уряду і вибір уряду на 1948 рік. Комітет просить контрольорів, щоби прийшли і сконтролювали книжки. — За уряд: П. Мартинюк, предс.; Ю. Кушнір, кас.; І. Грозінський, секр.

БРІСТОЛ, КОНН. — **Річні збори** Тов. ім. Івана Франка, від. 390 відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2:30 пополудні в Укр. Амер. Гор. Клюбі при Механік ул. в Форествіл, Конн. На зборах буде вибір уряду на 1948 рік. — За уряд: О. Каламін, предс.; І. Прохницький, кас.; І. Бугрин, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Повідомляємо членів і членниць Бр. Сош. св. Духа, від. 237, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, точно в годині 2. пополудні в У. Н. Домі при 4 і Ворд ул. Тому, що є важні справи до полагодження, просимо прийти на ці збори конечно та вислухати звіту уряду і контр. комісії та вибрати уряд на 1948 рік. Тому, що тепер є кампанія за новими членами, просимо привести на збори свої хкревних і знайомих та вписати їх у члени. — Уряд.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів і членниць, що річні збори відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні. На порядку дня: звіт уряду і контр. комісії з річного діловодства, вибір уряду на 1948 рік і інші важні справи, тому обовязком кожного члена є прийти на збори. Неприявні члени підлягають карі згідно з ухвалою. — І. Живіцький, предс.; І. Гринко, кас.; Г. Яськів, секр.

НОРТУМБЕЛЕНД, ПА. — Бр. св. Михаїла, від. 357, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в годині 2. пополудні, в домі де звичайно. Взиваємо всіх членів прийти на збори. — А. Возний, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 325, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 13. грудня, у своїй гали 216-18 Ґренд ул., в годині 8. ввечір. Члени мусять прийти конечно, бо буде вибір уряду і багато інших справ треба полагодити. Довгуючі члени мусять вирівнати свої вкладки до Тов. і Союзу, бо інакше будуть суспендовані. Урядники і члени старaймося виконати хоч в части свою повинність що до кампанії У. Н. С. за новими членами, бо час уже короткий, а ми маємо дуже маленько нових членів. Члени, котрі не прийдуть на збори, підлягають карі згідно зо статутом. — За уряд: І. Малик, предс.; М. Поврозник, кас.; Д. , секр. рек.; П. Малицький, секр фін.

АНСОНІЯ, КОНН. — Повідомляємо членів Бр. ім. Бончевського, від. 10, що **річні збори** відбудуться в неділю, 14. грудня, в церковній авдиторії, по Сл. Божій. Просимо всіх членів прийти, бо буде вибір уряду. Просимо вписати свої діти до Союзу і привести нових членів. — Г. Рубас, секр. С. Глива, предс.

ПОШУКУВАННЯ

МИКОЛА КОБРИН (син Юлії Знак з Гриників) пошукує **ДМИТРА ЗНАК** (родом з Дрогобича), стрийка своєї мами, або прочих членів родини.

MYKOLA KOBRYN
(13b) München
Freimann — Funk Kaserne,
Block 6/108
Germany (U. S. Zone)

ІЛЬЧИШИН ІВАН син Михайла і Катерини з Бурб пошукує своїх **ОДНОСЕЛЬЧАН** в Америці чи Канаді, з села Викоти, повіт Самбір.

ILCZYSZYN IWAN
D. P. Camp, Ganacker B. I. Z. 9,
Pt. Haidlfind — bei Landau,
(Isar) (13b) Wallersdorf
Geramny, U. S. A. Zone.

ТАРЗАН ч. 1743. Швидка стратегія.

Саме в хвилині, коли Нума звернула свій смертельний удар на напів-непритомного малпочоловіка...

...переразливі крики Джени привели його до свідомости. Він зрозумів свою небезпеку.

З блискавковою швидкістю Тарзан кинувся під дику львицю.

Зібравши разом свої ноги наче пружину, він несподівано копнув ними з цілої сили.